

הפטרת אחרי מות/קדושים 1

ספר עמוס, פרק ט

ז הלוא כבני כשלים אתם לי בני ישראל נאם־יהוה הלוא את־ישראל
העליתני מארץ מצרים ופלשתיים מכפתור וארם מקיר: ח הנה עיני |
אדני יהוה בממלכה החטאה והשמדתי אותה מעל פני האדמה אפס כי
לא השמיד אשמיד את־בית יעקב נאם־יהוה: ט פיהנה אנכל מצוה
והנעותי בכל־הגוים את־בית ישראל פאשר ינוע בכברה ולא־יפול צרור
ארץ: י בחרב ימותו כל חטאי עמי האמרים לא־תגיש ותקדים בעדינו
הרעה: יא ביום ההוא אקים את־ספת דויד הנפלת וגדרתי את־פריציון
והרסתיו אקים ובניתיה פימי עולם: יב למען יירשו את־שארית אדום
וכל־הגוים אשר־נקרא שמי עליהם נאם־יהוה עשה זאת: יג הנה
ימים באים נאם־יהוה ונגש חורש בקצר ודרך ענבים במשך הזרע
והטיפו הקרים עסיס וכל־הגבעות תתמוגגנה: יד ושבת־י את־שבות עמי
ישראל ובנו ערים נשמות וישבו ונטעו כרמים ושתו את־ייןם ועשו גנות
ואכלו את־פריהם: טו ונטעתים על־אדמתם ולא ינתשו עוד מעל
אדמתם אשר נתתי להם אמר יהוה אלהיך: